

30.1.2015

СЪОБЩЕНИЕ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ НА ЕП

Относно: Петиция № 2362/2013, внесена от Хуана Крус Елена Вела Паласиос, с испанско гражданство, относно уеднаквяване на възрастта за пенсиониране във всички държави –членки на ЕС

1. Резюме на петицията

Вносителката на петицията призовава Европейския парламент да направи предложение до Европейската комисия с цел да се въведе по-единна и следователно по-малко дискриминационна пенсионна възраст във всички държави от ЕС. Поддръжницата на тази теза предвижда в целия ЕС да бъде въведена например граница от 67 години, като се има предвид, според нейното твърдение, че по-високата продължителност на живота ще направи пенсионните системи в ЕС самодостатъчни, без да се налага да се прибягва до банковия и застрахователния сектор, което може да представлява по-голяма заплаха за спестяванията от целия трудов живот.

2. Допустимост

Обявена за допустима на 24 септември 2014 г. Комисията е приканена да предостави сведения (член 216, параграф 6 от правилника).

3. Отговор от Комисията получен на 30 януари 2015 г.

Европейският съюз няма правомощия да приема законодателни актове по основните аспекти на националните пенсионни системи, включително по отношение на пенсионната възраст, тъй като това е отговорност на държавите членки. Всички държави следва да адаптират своите пенсионни системи към продължителността на живота и това трябва да се извършва непрекъснато, а не чрез установяване на фиксирана възраст чрез европейско или национално законодателство. Съществуват

също така различни начини за адаптиране на пенсионните системи, включително обвързването на пенсионната възраст с промените в продължителността на живота, или чрез предоставяне на хората на стимули да отложат пенсионирането си, тъй като средната продължителност на живота се увеличава (напр. чрез увеличаване на броя години действителен осигурителен стаж, необходим за получаване на пълна пенсия). Продължителността на живота се различава в различните държави членки, и хората също могат да имат различни предпочитания по отношение на възрастта, на която искат да се пенсионираат, а също и по отношение на равнището на вноските, които са готови да заплатят за това.

ЕС защита това разнообразие в държавите членки и може да създава законодателство единствено за много специфични аспекти на пенсиите, като например тези, които засягат функционирането на вътрешния пазар (свободно движение на лица, свобода на предоставяне на услуги и защита на потребителите), за борба с дискриминацията (основаваща се на пола, в частност) и за защита на правата на работниците, по-специално в случай на неплатежоспособност на техния работодател. В този контекст вече са в сила редица регламенти и директиви на ЕС, които засягат пенсионните схеми в държавите членки.

Стратегията на ЕС „Европа 2020“ представлява рамка за подобрена координация на националните политики в рамките на „Европейския семестър“, като се използват специфични за всяка държава препоръки. Този процес е подкрепен от работата на комитети по политиките (Комитета за социална закрила, Комитета по заетост, Комитета за икономическа политика), които обединяват висши длъжностни лица от държавите членки и Комисията, за да се проучат подробно специфичните предизвикателства, свързани с адекватността и устойчивостта на пенсиите и насърчаването на по-дълъг трудов живот.

ЕС може също да мобилизира средства за постигане на някои цели на свързаните с пенсиите политики. Европейският социален фонд може да се използва за насърчаване на наемането на работа и възможностите на пазара на труда за по-възрастните работници. Освен това ЕС насърчава сътрудничеството и взаимното обучение, особено чрез *отворения метод на координация*.

Заключение

Европейската комисия предприема действия, за да допринесе за гарантиране на устойчиви пенсионни системи. Въпреки това тя не разполага с правомощия да предлага законодателство, което предвижда еднаква възраст за пенсиониране във всички държави членки.